Epistola apostolului Pavel către galateni

Exercițiu de traducere

1

Salutări

1 Pavel, apostol pe care nu l-au trimis oamenii, nici nu a fost numit printr-un om, ci de Isus Hristos şi de Dumnezeu Tatăl, care L-a înviat din morţi, 2 şi toţi fraţii care sunt împreună cu mine, către bisericile din Galatia: 3 har vouă şi pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru şi de la Domnul Isus Hristos, 4 Cel care S-a dat pentru păcatele noastre ca să ne scoată din lumea rea[a] de acum, după cum este voia lui Dumnezeu, Tatăl nostru. 5 A Lui să fie slava în vecii vecilor, amin!

Παῦλος, ἀπόστολος οὐκ ἀπ᾽ ἀνθρώπων, οὐδὲ δι᾽ ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ ᾽Ιησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, 1-2 καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας· 1-3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν ᾽Ιησοῦ Χριστοῦ, 1-4 τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος πονηροῦ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, 1-5 ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Căderea galatenilor

6 Sunt foarte uimit că vă întoarceţi atât de repede spre o altă evanghelie şi că l-aţi părăsit pe Cel care v-a chemat prin harul lui Hristos. 7 Nu că ar exista vreo altă evanghelie, dar sunt unii care vă tulbură şi vor să strâmbe[b] evanghelia lui Hristos. 8 Dar, chiar dacă noi înşine sau un înger din cer v-ar vesti altceva decât v-am vestit noi, să fie dat pierzării![c] 9 Aşa cum v-am mai spus, vă zic încă o dată: dacă cineva vă vesteşte altceva decât ceea ce aţi primit, să fie dat pierzării! 10 Al cui sprijin îl caut eu, acum, al oamenilor sau al lui Dumnezeu? Sau încerc, poate, să plac oamenilor? Dacă le-aş fi făcut oamenilor pe plac, nu aş mai fi robul lui Hristos…

1-6 Θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον, 1-7 ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο, εἰ μή τινές εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. 1-8 ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ᾽ ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. 1-9 ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω· εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ᾽ ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. 1-10 ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν Θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην.

---

[a]Lit.: „veacul rău”; sau: „veacul viclean”.
[b]Lit.: „să răstoarne”.
[c]Lit.: „anatema”: cuvânt grecesc care înseamnă „blestemat”, „demn de a fi respins, de refuzat”.

Convertirea şi apostolatul lui Pavel

11 Fraţilor, vă aduc la cunoştinţă că evanghelia pe care v-am vestit-o[d] nu vine de la oameni[e], 12 fiindcă nici nu am primit-o de la vreun om, nici nu m-a învăţat vreun om despre ea, ci o am prin revelaţia lui Isus Hristos.[f]

13 Aţi auzit, dar, cum mă purtam altădată în iudaism: cum prigoneam peste măsură Biserica lui Dumnezeu şi o distrugeam, 14 cât de învăţat eram în iudaism şi cum îi întreceam pe mulţi din cei de-o vârstă cu mine[g], şi cum eram peste măsură de zelos pentru tradiţia primită de la strămoşii mei.

1-11 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ᾽ ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον· 1-12 οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι᾽ ἀποκαλύψεως ᾽Ιησοῦ Χριστοῦ. 1-13 ᾿Ηκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ ᾽Ιουδαϊσμῷ, ὅτι καθ᾽ ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, 1-14 καὶ προέκοπτον ἐν τῷ ᾽Ιουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων.

15 Dar atunci când i-a plăcut lui Dumnezeu, Cel care m-a ales din pântecele mamei mele şi m-a chemat prin harul Lui, 16 să mi-l descopere pe Fiul Său[h] ca să-l vestesc Neamurilor, n-am cerut de îndată nici un sfat de la oameni,[i] 17 nici nu m-am dus la Ierusalim la cei care erau apostoli înainte de mine, ci am plecat în Arabia şi doar mai târziu m-am întors în Damasc.

1-15 ῞Οτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ 1-16 ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, 1-17 οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς ῾Ιεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς ᾽Αραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. 1-18 ῎Επειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς ῾Ιεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε·

18 Abia după trei ani m-am dus la Ierusalim ca să-l cunosc pe Chefa şi am rămas la el cincisprezece zile. 19 Nu m-am întâlnit cu nici un alt apostol, în afară de Iacov, fratele Domnului. 20 Ce vă scriu, iată, vă scriu înaintea lui Dumnezeu, şi nu mint. 21 După aceea am plecat în ţinuturile Siriei şi Ciliciei, 22 şi am rămas necunoscut la înfăţişare bisericilor lui Hristos din Iudeea. 23 Ele doar auziseră despre mine, cum se zicea: „cel care ne persecuta altădată vesteşte acum credinţa pe care altădată o

---

[d]Lit.: „cu care aţi fost evanghelizaţi de către mine”.
[e]Lit.: „nu este potrivit oamenilor”.
[f]Sau: „revelarea lui Isus Hristos”.
[g]Lit.: „din generaţia mea”.
[h]Lit.: „să Îl descopere pe Fiul Său în mine”.
[i]Lit.: „nu m-am sfătuit cu carnea şi sângele”.

distrugea” 24 şi, astfel, îl slăveau pe Dumnezeu din cauza mea[j].
1-19 ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.
1-20 ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι. 1-21 ἔπειτα ἦλθον εἰς
τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. 1-22 ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ
ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ· 1-23 μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν ὅτι ὁ
διώκων ἡμᾶς ποτε νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἥν ποτε ἐπόρθει, 1-24 καὶ ἐδόξαζον
ἐν ἐμοὶ τὸν Θεόν.

2

Întâlnirea lui Pavel cu apostolii

1 Apoi, după paisprezece ani, am urcat din nou la Ierusalim, împreună cu
Barnaba, luându-l cu mine şi pe Tit. 2 M-am dus însă acolo din pricina unei revelaţii
şi le-am prezentat Evanghelia pe care o predic Neamurilor doar celor mai de seamă
dintre ei - între patru ochi,[k] ca nu cumva să alerg sau să fi alergat în zadar. 3 Şi nici
măcar Tit, care era împreună cu mine şi care era grec, nu a fost obligat să fie
circumcis, 4 aşa cum cereau fraţii prefăcuţi, care se strecuraseră printre noi ca să ne
pândească[l] libertatea pe care o avem în Isus Hristos şi să ne supună robiei. 5 Nu
le-am cedat nici măcar o clipă, pentru ca adevărul Evangheliei să rămână cu voi
pentru totdeauna.
Ἔπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα,
συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον· 2-2 ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν· καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ
εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι, κατ᾿ ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι, μήπως εἰς κενὸν
τρέχω ἢ ἔδραμον. 2-3 ἀλλ᾿ οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, Ἕλλην ὤν, ἠναγκάσθη
περιτμηθῆναι, 2-4 διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον
κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς
καταδουλώσωνται· 2-5 οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ
εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς.

6 Iar cei socotiţi importanţi - orice ar fi fost ei vreodată, nu mă interesează, căci
Dumnezeu nu se uită la faţa oamenilor - ei, cei mai de seamă, zic, nu mi-au adăugat
nimic. 7 Dimpotrivă, au văzut că mie mi-a fost încredinţată Evanghelia pentru cei
necircumcişi, după cum lui Petru i-a fost încredinţată pentru cei circumcişi, 8 –
fiindcă Acela care a lucrat prin Petru în misiunea pentru cei circumcişi a lucrat şi
prin mine pentru Neamuri. 9 Şi chiar ei, Iacov, Chefa şi Ioan, cei priviţi drept stâlpi
ai Bisericii, după ce au cunoscut harul care îmi fusese dat, ne-au asigurat pe mine şi
pe Barnaba că ne sprijinăm[m] să mergem la Neamuri, în timp ce ei merg cei

[j]Lit.: „în mine”.
[k]Lit.: „doar celor de seamă - la ei înşişi”
[l]Sau: „spioneze”.
[m]Lit.: „ne-au dat mâna dreaptă de însoţire”.

circumcişi. 10 Au cerut doar să ne aducem aminte de cei săraci şi aşa m-am şi
străduit să fac.
2-6 ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναί τι, ὁποῖοί ποτε ἦσαν οὐδέν μοι διαφέρει·
πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει· ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες οὐδέν
προσανέθεντο, 2-7 ἀλλὰ τοὐναντίον ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς
ἀκροβυστίας καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς· 2-8 ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς
ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη· 2-9 καὶ γνόντες τὴν χάριν
τὴν δοθεῖσάν μοι, Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι,
δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν
περιτομήν· 2-10 μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν, ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ
τοῦτο ποιῆσαι.

Confruntarea dintre Pavel şi Petru

11 Dar când a venit Chefa în Antiohia, l-am înfruntat pe faţă, pentru că merita să
fie mustrat; 12 fiindcă înainte de a veni unii din partea lui Iacov, Petru obişnuia să
stea la masă cu cei dintre Neamuri; însă când au venit aceia, el a început să se
ferească şi să stea deoparte, temându-se de cei circumcişi. 13 Iar ceilalţi iudei au
devenit şi ei cu două feţe, astfel încât până şi Barnaba a fost atras în prefăcătoria
lor.
2-11 Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι
κατεγνωσμένος ἦν. 2-12 πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινας ἀπὸ Ἰακώβου μετὰ τῶν ἐθνῶν
συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλε καὶ ἀφώριζεν ἑαυτόν, φοβούμενος τοὺς ἐκ
περιτομῆς. 2-13 καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὥστε καὶ
Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει.

14 Când am văzut că ei nu se poartă drept şi după adevărul evangheliei, i-am spus
lui Chefa de faţă cu toţi: „Dacă tu, care eşti iudeu, trăieşti ca Neamurile şi nu ca
iudeii, de ce mai obligi Neamurile să devină iudei[n]?”
2-14 ἀλλ᾿ ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον
τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων· εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων ἐθνικῶς ζῇς καὶ οὐκ
Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις ἰουδαΐζειν;

Mântuirea prin credinţa în Hristos

15 Noi suntem iudei din fire şi nu păcătoşi dintre Neamuri. 16 Ştiind însă că nici un
om nu ajunge drept prin faptele Legii, ci prin credinţa[o] în Isus Hristos, am crezut şi
noi în Hristos Isus, ca să fim făcuţi drepţi prin credinţa în Hristos şi nu prin faptele
Legii, pentru că prin faptele Legii nimeni nu va fi făcut.
2-15 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί, 2-16 εἰδότες δὲ ὅτι οὐ

[n]Lit.:„să se iudaizeze”.
[o]Lit.: „din credinţa”.

δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σάρξ.

[17] Dar dacă noi, căutând să ajungem drepţi în Hristos, am fost găsiţi că suntem noi înşine păcătoşi, înseamnă oare că Hristos este slujitor al păcatului? Nicidecum! [18] Pentru că dacă zidesc din nou ceea ce am dărâmat, mă dovedesc ca unul care încalcă Legea. [19] Pentru că eu, prin Lege, am murit faţă de Lege ca să trăiesc cu[p] Dumnezeu. Am fost răstignit împreună cu Hristos; [20] şi nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăieşte în mine. Iar ceea ce trăiesc acum în trup, trăiesc în credinţa în Fiul lui Dumnezeu, Cel care m-a iubit şi S-a dat pe Sine pentru mine. [21] Eu nu nesocotesc harul lui Dumnezeu: dacă dreptatea ar veni prin Lege, atunci Hristos a murit în zadar!
2-17 εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; μὴ γένοιτο. 2-18 εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι. 2-19 ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. 2-20 Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. 2-21 Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

3

Legea şi credinţa

[1] O, galateni fără minte, cine v-a fermecat pe voi, cărora v-a fost vestit[q] Isus Hristos cel răstignit? [2] Doar atât aş vrea să ştiu de la voi: datorită faptelor Legii aţi primit voi Duhul sau pentru că aţi ascultat cuvântul credinţei? [3] Chiar atât de fără de minte sunteţi? Ce aţi început în Duhul, acum încheiaţi prin lucrurile trupului[r]? [4] Degeaba aţi suferit atâtea? - dacă nu cumva chiar a fost degeaba! [5] Cel care vă dă Duhul şi face minuni între voi le face oare din cauza faptelor Legii sau din cauza cuvântului credinţei? [6] De exemplu[s], Avraam: el a crezut în Dumnezeu şi credinţa este cea care i-a fost socotită ca dreptate.
Ὦ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι, οἷς κατ᾿ ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος; 3-2 τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ᾿ ὑμῶν· ἐξ ἔργων νόμου τὸ Πνεῦμα ἐλάβετε ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 3-3 οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι πνεύματι νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; 3-4 τοσαῦτα

[p] Sau: „pentru Dumnezeu”.
[q] Lit.: „înaintea ochilor cărora a fost zugrăvit”
[r] Lit.: „prin trup”; adică: „prin circumcizie”.
[s] Lit.: „după cum şi”.

ἐπάθετε εἰκῇ; 3-5 εἴ γε καὶ εἰκῇ. ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ Πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 3-6 καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσε τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

[7] Să ştiţi dar, că aceia care cred, ei sunt fiii lui Avraam. [8] Iar Scriptura, înţelegând mai dinainte că Dumnezeu va face drepte Neamurile prin credinţă, i-a vestit mai dinainte lui Avraam: *În tine vor fi binecuvântate toate Neamurile.* [9] Deci, cei care cred sunt binecuvântaţi împreună cu Avraam cel credincios. [10] Însă toţi cei care se încred în faptele Legii sunt sub blestem, căci este scris: *Blestemat este oricine nu stăruie în toate cele scrise în cartea Legii, ca să le împlinească.*
3-7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ. 3-8 προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραὰμ ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη. 3-9 ὥστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. 3-10 Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσίν, ὑπὸ κατάραν εἰσί· γέγραπται γάρ· ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά.

[11] Iar faptul că prin Lege nimeni nu devine drept înaintea lui Dumnezeu este clar, deoarece: *cel drept va trăi prin credinţă.* [12] Legea însă nu se bazează pe credinţă, ci pe cuvintele: *cel care face aceste lucruri va trăi prin ele.* [13] Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi, deoarece este scris: *Blestemat este orice om atârnat pe lemn*, [14] pentru ca, prin Hristos Isus, binecuvântarea vestită lui Avraam să vină la Neamuri, să primim făgăduinţa Duhului prin credinţă.
3-11 ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ Θεῷ, δῆλον· ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται. 3-12 ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, ἀλλ᾿ ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς. 3-13 Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα· γέγραπται γάρ· ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου, 3-14 ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

Legea şi făgăduinţa

[15] Fraţilor, vorbesc ca un om: până şi un legământ între oameni, odată încheiat, nu mai poate fi anulat şi nu se mai poate adăuga nimic la el. [16] Iar făgăduinţele au fost rostite pentru Avraam şi Urmaşul[t] său. Nu zice: *şi urmaşilor*[u], ca şi cum ar vorbi despre mai mulţi, ci doar despre unul singur: *şi Urmaşului tău*, care este Hristos. [17] Ce vreau să spun? Legea venită după patru sute treizeci de ani nu poate anula legământul încheiat mai dinainte de către Dumnezeu, aşa încât făgăduinţa să fie desfiinţată. [18] Dacă moştenirea vine prin Lege, nu mai vine prin făgăduinţă; iar lui Avraam Dumnezeu i-a dăruit-o prin făgăduinţă.

[t] Lit.: „Sămânţa”.
[u] Lit.: „seminţelor”.

3-15 ᾿Αδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω· ὅμως ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην
οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται. 3-16 τῷ δὲ ᾿Αβραὰμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ
τῷ σπέρματι αὐτοῦ· οὐ λέγει, καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ᾿ ὡς ἐφ᾿ ἑνός,
καὶ τῷ σπέρματί σου, ὅς ἐστι Χριστός. 3-17 τοῦτο δὲ λέγω· διαθήκην
προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστὸν ὁ μετὰ ἔτη τετρακόσια καὶ τριάκοντα
γεγονὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. 3-18 εἰ γὰρ ἐκ νόμου
ἡ κληρονομία, οὐκέτι ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ ᾿Αβραὰμ δι᾿ ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ
Θεός.

19 Atunci, pentru ce a fost dată Legea? Ea a fost adăugată din cauza încălcărilor
de Lege, până când avea să vină Urmaşul căruia i s-a dat făgăduinţa. A fost dată
prin îngeri în mâna unui mijlocitor. 20 Mijlocitorul nu este doar al unei singure
părţi, Dumnezeu însă, este Unul.
3-19 Τί οὖν ὁ νόμος; τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη, ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα
ᾧ ἐπήγγελται, διαταγεὶς δι᾿ ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου. 3-20 ὁ δὲ μεσίτης ἑνὸς οὐκ
ἔστιν, ὁ δὲ Θεὸς εἷς ἐστιν.

21 Este oare Legea împotriva făgăduinţelor lui Dumnezeu? În nici un fel! Dacă s-ar
fi dat o Lege în stare să dea viaţa, într-adevăr dreptatea ar fi venit prin Lege.
22 Scriptura însă le-a închis pe toate sub păcat, pentru ca făgăduinţa să fie dată prin
credinţa în Isus Hristos, celor care cred. 23 Înainte de venirea credinţei noi eram
păziţi sub Lege, închişi în vederea credinţei care avea să fie revelată. 24 Astfel Legea
ne-a fost un pedagog spre Hristos ca să fim îndreptăţiţi prin credinţă. 25 Odată ce a
venit credinţa nu mai suntem sub acest pedagog.
3-21 ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ; μὴ γένοιτο. εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος
ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὄντως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη· 3-22 ἀλλὰ
συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως ᾿Ιησοῦ
Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσι. 3-23 Πρὸ δὲ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον
ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. 3-24
ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν·
3-25 ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν.

Fiii lui Dumnezeu

26 Căci toţi sunteţi fiii lui Dumnezeu prin credinţă în Isus Hristos, 27 pentru că cei
care aţi fost botezaţi în Hristos, v-aţi îmbrăcat în Hristos. 28 Nu mai este nici iudeu
nici grec, nu mai este nici rob nici liber, nu mai este nici bărbat nici femeie, pentru
că voi toţi sunteţi unul[v] în Hristos Isus. 29 Căci dacă sunteţi ai lui Hristos, sunteţi şi
voi Urmaşul lui Avraam, moştenitori potrivit făgăduinţei.
3-26 πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ ᾿Ιησοῦ· 3-27 ὅσοι γὰρ εἰς
Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. 3-28 οὐκ ἔνι ᾿Ιουδαῖος οὐδὲ ῞Ελλην, οὐκ
ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν
Χριστῷ ᾿Ιησοῦ. 3-29 εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ ᾿Αβραὰμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ᾿
ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

[v]Adică: „urmaşul”.

4

1 Vă spun, deci, că atâta vreme cât moştenitorul este copil, nu se deosebeşte cu
nimic de un rob, chiar dacă este stăpân peste toate, 2 ci este sub tutori şi
administratori, până la vremea hotărâtă de tatăl său. 3 La fel şi noi, când eram
copii, eram sub robia forţelor şi superstiţiilor[w] lumii.
Λέγω δέ, ἐφ᾿ ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου,
κύριος πάντων ὤν, 4-2 ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς
προθεσμίας τοῦ πατρός. 4-3 οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ
κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι·

4 Dar când s-a împlinit timpul hotărât, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut
din femeie, născut sub Lege, 5 ca să-i răscumpere pe cei care erau sub Lege, şi să
primim înfierea. 6 Şi pentru că sunteţi fii, Dumnezeu L-a trimis în inimile noastre
pe Duhul Fiului Său, care strigă: „Abba!”, adică „Tată!” 7 Aşadar, nu mai eşti rob, ci
fiu, iar dacă eşti fiu, eşti şi moştenitor al lui Dumnezeu prin harul Lui. [x]
4-4 ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ,
γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, 4-5 ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ,
ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν. 4-6 ῞Οτι δέ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ
Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον· ἀββᾶ ὁ πατήρ. 4-7 ὥστε
οὐκέτι εἶ δοῦλος, ἀλλ᾿ υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.

Grija lui Pavel pentru galateni

8 Altădată, atunci când nu-l cunoşteaţi pe Dumnezeu, slujeaţi celor care, prin firea
lor, nu sunt dumnezei. 9 Dar acum, după ce L-aţi cunoscut pe Dumnezeu, sau mai
bine zis după ce aţi fost cunoscuţi de El, cum de vă mai întoarceţi la forţele
neputincioase şi sărace ale lumii, şi vreţi să le slujiţi din nou? 10 Voi ţineţi zile, luni,
anotimpuri şi ani. 11 Mă tem să nu mă fi trudit degeaba cu voi.
4-8 ᾿Αλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες Θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ φύσει οὖσι θεοῖς· 4-9 νῦν
δὲ γνόντες Θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ
ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε; 4-10 ἡμέρας
παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτούς! 4-11 φοβοῦμαι ὑμᾶς μήπως
εἰκῇ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.

[w]Gr.: „stoicheia”; elemente naturii şi credinţele legate de ele.
[x]lit. *prin Dumnezeu* În alte manuscrise *moştenitor al lui Dumnezeu prin Hristos* sau *moştenitor al lui Dumnezeu şi împreună moştenitor cu Hristos.*

[12] Fraţilor, vă rog, fiţi aşa cum sunt eu, căci şi eu sunt la fel ca voi! Nu m-aţi
nedreptăţit cu nimic. [13] Ci ştiţi că într-o stare de slăbiciune trupească v-am vestit
evanghelia prima oară, [14] şi faţă de ceea ce era în trupul meu o încercare pentru voi,
nu aţi arătat nici dispreţ, nici dezgust. Dimpotrivă, m-aţi primit ca pe un înger al
lui Dumnezeu, ca pe Hristos Isus. [15] Unde este, aşadar, bucuria voastră? Vă
mărturisesc că dacă s-ar fi putut v-aţi fi scos până şi ochii din cap şi mi i-aţi fi dat.
[16] Oare am ajuns acum vrăjmaşul vostru pentru că v-am spus adevărul?
4-12 Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι κἀγὼ ὡς ὑμεῖς, ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν, οὐδέν με ἠδικήσατε.
4-13 οἴδατε δὲ ὅτι δι᾽ ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον, 4-14
καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ ἐξεπτύσατε,
ἀλλ᾽ ὡς ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν. 4-15 τίς οὖν ἦν ὁ
μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι εἰ δυνατὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν
ἐξορύξαντες ἂν ἐδώκατέ μοι· 4-16 ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν;

[17] Ei vă slujesc zelos, dar nu cu un zel bun[a], ci vor să vă rupă de mine ca să îi slujiţi
pe ei cu zel. [18] Este bine să lucraţi cu zel în cele bune întotdeauna, nu doar când
sunt eu cu voi. [19] Copiii mei, pentru care sufăr din nou durerile naşterii, până când
Hristos va lua chip în voi, [20] cum aş vrea să fiu acum la voi, să-mi schimb tonul,
fiindcă nu mai înţeleg[b] ce se întâmplă cu voi!
4-17 ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε.
4-18 καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναί με πρὸς
ὑμᾶς, 4-19 τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν! 4-20
ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου, ὅτι ἀποροῦμαι ἐν
ὑμῖν.

Sara şi Agar

[21] Spuneţi-mi, voi, care vreţi să fiţi sub Lege, nu auziţi ce zice Legea? [22] Căci este
scris că Avraam a avut doi fii: unul de la femeia roabă şi unul de la femeia liberă.
[23] Dar cel născut din femeia roabă s-a născut simplu, ca orice om, pe când cel din
femeia liberă, s-a născut prin făgăduinţă. [24] Acestea au un înţeles alegoric pentru că
reprezintă două legăminte. Agar este legământul de pe muntele Sinai, care naşte
pentru robie, [25] căci Agar este muntele Sinai din Arabia şi corespunde Ierusalimului
de acum, care este în robie împreună cu copiii săi. [26] Iar femeia liberă este
Ierusalimul de sus; acesta este mama noastră.
4-21 Λέγετέ μοι οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι· τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε; 4-22
γέγραπται γὰρ ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἕνα ἐκ τῆς
ἐλευθέρας. 4-23 ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς
ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. 4-24 ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα. αὗται γάρ εἰσι δύο
διαθῆκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ· 4-25 τὸ

[a] Lit.: „nu bine”.
[b] Lit.: „mă întreb”.

γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ,
δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς 4-26 ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἥτις
ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν.

[27] Căci este scris:
Bucură-te, tu, cea stearpă, care nu naşti,
izbucneşte de bucurie şi strigă,
tu, care nu ai cunoscut durerile naşterii,
căci sunt mai mulţi copiii celei părăsite
decât ai celei care are bărbat.
4-27 γέγραπται γάρ·
εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα,
ῥῆξον καὶ βόησον οὐκ ὠδίνουσα·
ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου
μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

[28] Iar voi, fraţilor, sunteţi copii ai făgăduinţei, ca Isaac. [29] Dar aşa cum atunci cel
născut simplu, trupeşte,[c] îl prigonea pe cel născut prin Duhul,[d] la fel se întâmplă şi
acum. [30] Dar ce spune Scriptura? *Alung-o pe femeia roabă şi pe fiul ei, căci fiul
roabei nu va moşteni împreună cu fiul celei libere.* [31] De aceea, fraţilor, nu suntem
copiii femeii roabe, ci ai celei libere.
4-28 ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν. 4-29 ἀλλ᾽ ὥσπερ τότε
ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτω καὶ νῦν. 4-30 ἀλλὰ τί λέγει
ἡ γραφή; ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ μὴ γὰρ κληρονομήσει ὁ υἱὸς
τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας. 4-31 Ἄρα, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμὲν
παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

5

[1] Hristos ne-a eliberat ca să fim liberi; rămâneţi, aşadar, tari şi nu luaţi din nou
jugul robiei.

Libertatea creştină

[2] Iată, eu, Pavel, vă spun că dacă vă circumcideţi, Hristos nu vă foloseşte la nimic.
[3] Şi încă o dată, o spun deschis oricărui om care se circumcide: trebuie să
împlinească toată Legea. [4] Voi, care căutaţi să deveniţi drepţi prin Lege, v-aţi
despărţit de Hristos, aţi căzut din har - [5] pe când noi aşteptăm cu nădejde, în Duhul,
dreptatea care vine din credinţă. [6] Căci în Hristos Isus nu are putere nici
circumcizia, nici lipsa ei, ci credinţa care lucrează prin iubire.
Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν, ᾗ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ

[c] după trup.
[d] lit.: după Duh.

δουλείας ἐνέχεσθε. 5-2 Ἴδε ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, Χριστὸς
ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει 5-3 μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ ὅτι
ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι. 5-4 κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ οἵτινες
ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε, τῆς χάριτος ἐξεπέσατε· 5-5 ἡμεῖς γὰρ Πνεύματι ἐκ πίστεως
ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. 5-6 ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι
ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι᾽ ἀγάπης ἐνεργουμένη.

7 Voi mergeaţi foarte bine: cine v-a oprit ca să mai credeţi în adevăr? 8 Puterea lor
de convingere[e] nu vine de la Cel care v-a chemat. 9 Doar puţină drojdie dospeşte tot
aluatul. 10 Eu sunt convins în Domnul, despre voi, că nu veţi gândi altfel: iar cel care
vă tulbură, va suferi pedeapsa, oricine ar fi el. 11 Fraţilor, dacă eu încă mai vestesc
circumcizia, atunci de ce mai sunt prigonit? Ar însemna că piatra de poticnire a
crucii a fost înlăturată. 12 Mai bine s-ar tăia odată de tot cei ce vă tulbură!
5-7 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἐνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; 5-8 ἡ πεισμονὴ
οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. 5-9 μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. 5-10 ἐγὼ
πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς
βαστάσει τὸ κρῖμα, ὅστις ἂν ᾖ. 5-11 ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι
διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ. 5-12 ὄφελον καὶ
ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.

13 Voi însă, fraţilor, aţi fost chemaţi la libertate. Numai nu faceţi din această
libertate un prilej să slujiţi trupului, ci slujiţi-vă prin iubire unii pe alţii. 14 Căci
toată Legea se cuprinde într-o singură poruncă: *Iubeşte pe aproapele tău ca pe tine
însuţi!* 15 Dar dacă vă muşcaţi unul pe altul şi vă mâncaţi între voi, vedeţi să nu vă
distrugeţi unii pe alţii!
5-13 Ὑμεῖς γὰρ ἐπ᾽ ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς
ἀφορμὴν τῇ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις. 5-14 ὁ γὰρ πᾶς νόμος
ἐν ἑνὶ λόγῳ πληροῦται, ἐν τῷ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. 5-15 εἰ δὲ
ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπ᾽ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.

Faptele păcătoase şi rodul Duhului

16 Aşadar vă spun: umblaţi în Duhul şi nu împliniţi poftele trupului! 17 Fiindcă
trupul pofteşte împotriva Duhului, iar Duhul împotriva trupului, se împotrivesc
unul altuia şi vă împiedică să faceţi ceea ce doriţi. 18 Iar dacă sunteţi conduşi de
Duhul Sfânt, nu sunteţi sub Lege.
5-16 Λέγω δέ, πνεύματι περιπατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε. 5-17 ἡ
γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός· ταῦτα δὲ
ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἃ ἂν θέλητε ταῦτα ποιῆτε. 5-18 εἰ δὲ Πνεύματι ἄγεσθε,
οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον.

[e]Lit.: „convingerea."

19 Şi faptele trupului sunt cunoscute: desfrânarea, necurăţia, destrăbălarea,
20 idolatria, vrăjitoria, duşmănia, cearta, gelozia, mâniile, ambiţiile egoiste,
dezbinările, ereziile, 21 invidiile, beţiile, orgiile şi altele asemănătoare cu acestea. Vă
spun dinainte, după cum v-am mai spus: cei care fac astfel de fapte nu vor moşteni
Împărăţia lui Dumnezeu.
5-19 φανερὰ δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκός, ἅτινά ἐστι μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία,
ἀσέλγεια, 5-20 εἰδωλολατρία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθεῖαι,
διχοστασίαι, αἱρέσεις, 5-21 φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ
προλέγω ὑμῖν καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ
οὐ κληρονομήσουσιν.

22 Iar rodul Duhului este iubirea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea,
binefacerea, credinţa, 23 blândeţea, înfrânarea. Împotriva acestora nu există nici o
lege. 24 Iar cei care sunt ai lui Hristos Isus şi-au răstignit trupul împreună cu
patimile şi poftele. 25 Dacă trăim datorită Duhului, în Duhul să şi umblăm! 26 Să nu
fim mândri, provocându-ne unii pe alţii şi invidiindu-ne unii pe alţii.
5-22 ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία,
χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, 5-23 πρᾳότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ
ἔστι νόμος. 5-24 οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ
ταῖς ἐπιθυμίαις. 5-25 Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. 5-26 μὴ
γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.

6

Relaţiile dintre creştini

1 Fraţilor, chiar dacă un om a greşit, voi, cei duhovniceşti, aduceţi-l înapoi cu
duhul blândeţii, păzindu-se fiecare să nu fie ispitit. 2 Purtaţi-vă greutăţile unii
altora şi aşa veţi împlini legea lui Hristos. 3 Căci dacă i se pare cuiva că este cineva,
cu toate că nu e, se înşeală. 4 Fiecare să-şi cântărească faptele şi să se laude doar cu
sine, nu cu altul, 5 pentru că fiecare îşi va purta propria lui povară.
Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ
καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πρᾳότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ
πειρασθῇς. 6-2 ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον
τοῦ Χριστοῦ 6-3 εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι μηδὲν ὤν, ἑαυτὸν φρεναπατᾷ. 6-4 τὸ δὲ
ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἕξει καὶ
οὐκ εἰς τὸν ἕτερον· 6-5 ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει.

6 Cel ce învaţă[f] cuvântul Domnului să dea celui ce-l învaţă[g] din toate bunurile
sale. 7 Nu vă amăgiţi: Dumnezeu nu poate fi batjocorit. Ceea ce seamănă omul,

[f]Lit.: „catehumenul".
[g]Lit.: „catehetului".

aceea va şi secera. 8 Pentru că cel ce seamănă în trupul lui, din trup va secera
stricăciune, iar cel ce seamănă în Duhul, din Duh va secera viaţa veşnică. 9 Să nu
încetăm să facem binele, pentru că noi, cei ce vom răbda până la sfârşit, vom secera
la vremea potrivită. 10 Deci acum, cât mai avem timp, să facem bine tuturor şi mai
ales celor ce sunt de-o credinţă cu noi.
6-6 Κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. 6-7
Μὴ πλανᾶσθε, Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ
θερίσει· 6-8 ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν, ὁ δὲ
σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον. 6-9 τὸ δὲ καλὸν
ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι. 6-10 Ἄρα οὖν
ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς
οἰκείους τῆς πίστεως.

Îndemnuri finale

11 Vedeţi cu ce fel de litere v-am scris, cu însăşi mâna mea. 12 Cei care vor să se
laude cu trupul vostru vă silesc să vă circumcideţi numai ca să nu fie ei prigoniţi
pentru crucea lui Hristos. 13 Pentru că nici măcar ei, cei circumcişi, nu păzesc Legea,
ci vor să vă circumcideţi voi, ca să se mândrească ei cu trupul vostru.
6-11 Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. 6-12 ὅσοι θέλουσιν
εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ
σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. 6-13 οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον
φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ
καυχήσωνται.

14 În ce mă priveşte, eu nu mă voi lăuda[h] cu nimic, doar cu crucea Domnului nostru
Isus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine şi eu pentru lume. 15 Căci
nici circumcizia, nici lipsa ei nu înseamnă nimic, ci să fii o făptură nouă. 16 Şi pentru
cei ce vor păzi regula aceasta, pacea şi mila să fie peste ei şi peste Israelul lui
Dumnezeu.
6-14 ἐμοί δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, δι᾽ οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται κἀγὼ τῷ κόσμῳ. 6-15 ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ
οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. 6-16 καὶ ὅσοι τῷ κανόνι
τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ᾽ αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.

17 De acum înainte nimeni să nu mă mai necăjească, pentru că eu port semnele lui
Isus în trupul meu. 18 Fraţilor, harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu duhul
vostru! Amin.
6-17 Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. 6-18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

---

[h] Lit.: „să nu existe lăudare”.